Pregaria.cat

Entrada

Donar un plus de vida a la Natura

Per JesusR el ds., 26/05/2018 - 10:48

Quan contemplem la natura en silenci i densitat afectiva, li comuniquem un plus de vida. Ella viu, segons identitats, en una immensa gama meravellosa de ritmes. La nostra contemplació li afegeix la vibració humana i la posa en relació amb Aquell que va iniciar el camí de la natura a partir tan sols de la seva lliure decisió de comunicar l'amor.
Un espai natural que mai ha estat contemplat pel poeta, pel místic o l'orant, és viu per ell mateix, però el seu cant no ressona, la seva veu no és escoltada, la seva llum no és captada per la mirada de ningú. Aquest espai natural està esperant-nos per esdevenir més ell.

Ens hem alçat molt aviat i ens apropem als límits de la costa quan les primeres llums comencen la seva dansa marinera. Estem quiets, callats, concentrats interiorment en les imatges que ens arriben pels ulls i els sons que capten les orelles. En el moment que comença a sortir sol en els horitzons de l'aigua, el nostre cor s'accelera, ens brilla la mirada, el somriure es dibuixa... Aquest matí, que podia haver estat com sempre, té un plus: nosaltres, que el contemplem i afegim el nostre ésser a l'harmonia de la matinada a mar.

Quan vas baixar a aquella profunditat de la cova subterrània i et vas trobar amb el rierol pur i cec que s'anava gronxant entre les pedres, quina remor més suau i tendra et va arribar. No saps si abans algú havia visitat aquest indret, però és evident que l'aigua que passa és nova, ets el primer que la viu. Li has afegit un plus, és aigua nova pels ulls humans. És el regal d'una natura que espera –per dir-ho així– ser contemplada per éssers intel·ligents, capaços de la vibració estètica i de la referència creient.

Si us plau, no perdem el temps amb ximpleries. Vivim en un planeta i en un univers fantàstics, que demanen ser contemplats des de les nostres capacitats sensorials, afectives, mentals i imaginatives. Volen ser recreats a la nostra intel·ligència, a la nostra memòria i en el nostre cor.

La contemplació pura de la natura és una acció de gràcies, un èxtasi i la imatge del qui és la Paraula